ZPRAVODAJ
Obce Černousy

Listopad / 2026

http://cernousy.cz https://www.facebook.com/Obec-Černousy

Dvouměsíčník obce Černousy. ***Své připomínky a náměty na články adresujte na Obecní úřad Černousy, nebo na: pecoufal@seznam.cz , Petr Coufal, tel.: 725 716 576.***

Slovo starosty

Dobrý den,

po říjnových volbách do zastupitelstev obcí se budeme následující volební období scházet v pozměněné sestavě než doposud. Všem zvoleným zastupitelům blahopřeji k zisku mandátu.

Děkujeme za podporu a důvěru, kterou jste nám vyjádřili svými hlasy. Takové podpory si opravdu vážíme a věříme, že i v dalším období budeme pokračovat v práci ve prospěch občanů a rozvoje naší obce.

Pěkný den, Miroslav Richter, starosta

Blahopřání

V **listopadu** slaví své narozeniny **20** našich občanů a občánků a v **Prosinci** jich bude slavit své narození **28.**

Všem přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

Narozeniny **v listopadu** slaví paní a slečny: Vědunka Deschmannová, Jiřina Šikolová, Mariya Prokopenko, Romana Brázdová, Petra Stoklasová, Šárka Šemberková, Monika Grulová, Lucie Síglová, Monika Mitačová, Drahomíra Kučerová a Kateřina Grulová.

Pánové a chlapci: Josef Konkus, Oldřich Kudrnovský, Romuald Borysewicz, Ladislav Čema, Ladislav Babiak, Jan Pražák, Radek Hospodářský, Martin Balog a Matěj Chocholoušek.

V prosinci budou slavit dámy: Anna Ondřejíková, Zdeňka Wollmannová, Hana Babiaková, Iveta Kellerová, Lýdia Husarová, Jana Ottmarová, Erika Siváková, Adéla Steinerová, Anna Steinerová, Vanesa Gáborová, Piroska Lázoková a Laura Holštajn.

Pánové a chlapci: Jiří Šemberk, Josef Šiška, Jiří Šemberk ml., Jan Ottmar, Robert Schmidt, Vítězslav Kučera, Milan Zaunar ml., Marek Vnouček, Patrik Kopřiva, Marek Richter, Dominik Slípka, Matěj Richter, Matěj Matiaš, Jakub Rajchl, Petr Lizanec a Filip Soukup.

Všem ještě jednou hodně zdraví a spokojenosti.

(Pokud si nepřejete zveřejňovat své nebo jména svých dětí, oznamte to na obecním úřadu.)

Smlouvy na nádoby

V letošním roce přešla obec Černousy na nový systém svozu odpadů. Občané, kterým byly přistaveny nádoby na bio, plast a papír a nemají podepsanou smlouvu o výpůjčce s obcí Černousy, bych chtěl požádat o postupné podepsání těchto smluv na obecním úřadě.

Děkuji, starosta

Volby do zastupitelstev obcí 2026

Ve dnech 9. a 10. října proběhly volby do zastupitelstev obcí. V naší obci byly zaregistrovány čtyři kandidátní listiny, z kterých jsme volili devět zastupitelů. K volební urně přišlo 180 voličů, volební účast byla 70,04 %.
Zvolení zastupitelé:

Pro obec Černousy		počet hlasů
1.	Miroslav Richter	130
2.	Karel Javůrek	94
3.	Mgr. Jan Coufal	93
4.	Alois Deschmann	86

Naše obec – náš domov		počet hlasů
1.	Petr Coufal	72
2.	Milan Hanzl	59

TROJKA		počet hlasů
1.	Mgr. Aleš Jehlička	68
2.	Ondřej Šikola	55
3.	Barbora Rajchlová	57

Sousedé pro Černousy

Obecní zastupitelstvo

Veřejné zasedání zastupitelstva obce č. 5 / 2026 svolal starosta Miroslav Richter dne 7. října, do zasedací místnosti OÚ Černousy. Zastupitelů se sešlo sedm, dva se omluvili, zúčastnil se i rekordní počet hostů z řad veřejnosti, celkově 24. Zastupitelé projednali a schválili: rozpočtové opatření č. 6/2026, pacht části obecního pozemku, věcné břemeno ČEZ, pronájem obecního bytu Ves č.p. 27 a jiné.
Usnesení ze zasedání bylo řádně vyvěšeno na úřední desce na webových stránkách obce http://cernousy.cz.

Ustavující veřejné zasedání zastupitelstva obce se koná dne 4. listopadu od 17:00 v zasedací místnosti OÚ, pozvánky jsou řádně vyvěšeny na vývěskách a na úřední desce na webových stránkách obce http://cernousy.cz.

Poděkování za dobrou práci

Pan Martin Richter, Láďa Konkus a Honza Klein, kteří pracují pro obec, plní své povinnosti velice dobře a svědomitě. Není to jenom vyřezávání porostů, sekání, zimní údržba, úklid, sběr odpadů a jiné, ale jsou to také odborné řemeslnické práce, zednické, instalatérské, údržba techniky, výroba laviček a mnoho dalšího. Práce mají opravdu hodně, a tak se někdy musí méně důležité věci odložit na pozdější dobu. V každém případě se za údržbu obecních pozemků určitě nemusíme vůbec stydět.
V poslední době ukončili rekonstrukci obecního bytu ve Vsi, opravili fasádu na budově víceúčelového domu a pokračují rekonstrukcí dalšího bytu a venkovních oprav bytového domu ve Vsi. Dělají i mnoho dalších prací, čímž obci ušetří nemalé peníze, které by jsme museli platit odborným firmám.
Co dodat, snad jenom: **Hoši děkujem!**

SVOZ NEBEZPEČNÉHO A OBJEMNÉHO ODPADU V SOBOTU 7.11. 2026

Upozorňujeme naše občany, že se mohou zbavit **pouze níže uvedených druhů odpadu:**
Vyřazená zařízení – lednice, mrazáky apod., el. zařízení – televize počítače, rádia apod., baterie, akumulátory, zářivky a jiný odpad obsahující rtuť, pneumatiky, barvy, laky, oleje, tuky, kyseliny, nepoužitá léčiva apod.
Tekuté odpady můžete odevzdat pouze v uzavřených nádobách.
Podnikatelé a firmy zaplatí plnou cenu dle sazebníku.

Objemný odpad je starý nábytek, čalouněný či plastový nábytek, skříně, židle, stoly, postele, matrace, podlahové krytiny - linolea, koberce, peřiny, dětské autosedačky, dřevo.
Objemný odpad jako např. skříň či postel před tím, než jej odvezete na sběrné místo, je nutné objemově upravit, tj. rozložit či rozdělat na desky.

Tyto odpady budou přijímány pracovníkem obecního úřadu na svozovém místě zdarma.

!!! Upozornění: sedadla z aut na sběrném místě neodebíráme. !!!

Rozpis svozu

Svozové místo:	od:	do:
Černousy - bývalá pískovna nad panelovým domem	08:00	11:00

!!! Pozor – pouze jedno sběrné místo !!!

Zahrada Čech

Letos nám obec opět připravila pěkný výlet do Litoměřic na zahradnický veletrh Zahrada Čech. Celá výstava letos slavila krásné 50. výročí, a proto byl i kulturní program oproti předchozím ročníkům bohatší. V sobotu 12. září jsme vyrazili zaplněným autobusem z Černous a všichni jsme si to pěkně užili plnými doušky – od čerpání inspirace mezi expozicemi a ochutnávání podzimních dobrot až po bohatý hvězdný program. Během něj jsme si mohli poslechnout například hudební vystoupení Moniky Absolonové nebo tria INFLAGRANTI. Počasí se nám vydařilo, a tak to byl opravdu pěkný výlet.
Domů jsme se vrátili pozdní odpoledne příjemně unaveni a spokojeni. Bylo by pěkné si příští rok opět tento zájezd zopakovat. Budeme se těšit.

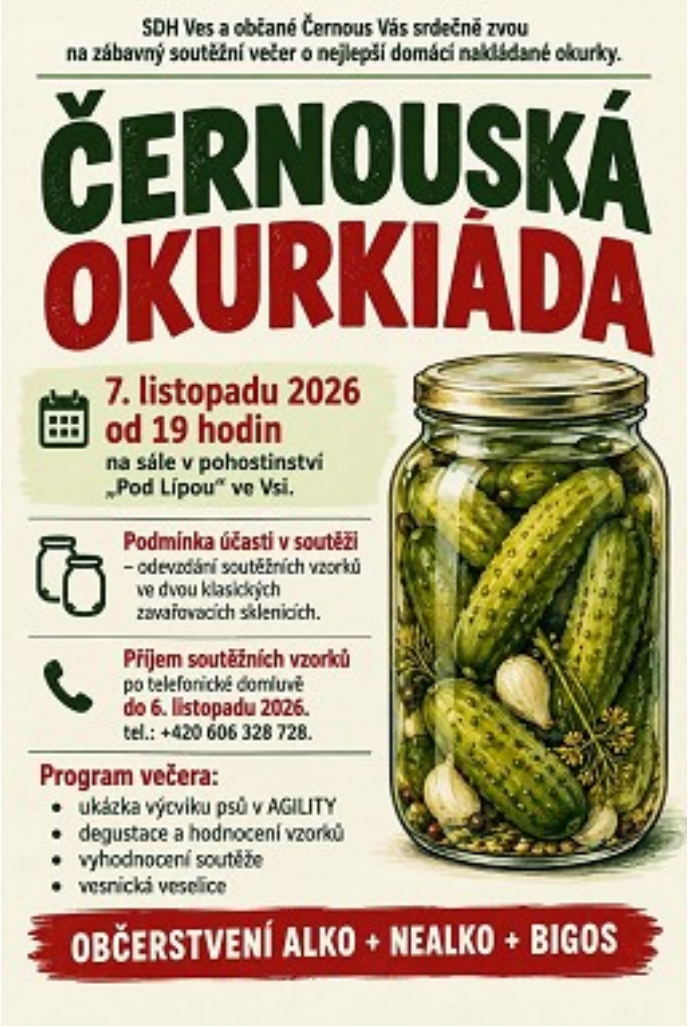
Děkujeme tímto obci za to, že pro nás zorganizovala tento moc pěkný výlet.

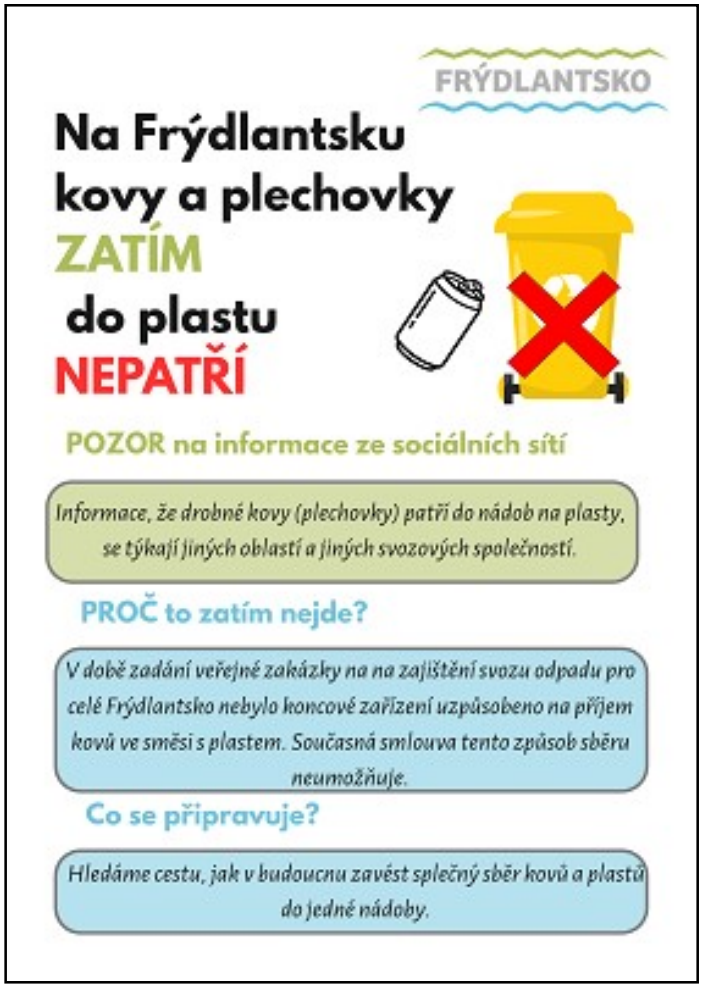
Spokojení účastníci zájezdu

Naši rodáci

V našem Zpravodaji uvádíme rubriku „Naši rodáci“. Pokud máte ve své rodině, nebo znáte někoho, kdo si zaslouží být zveřejněn díky jeho pracovnímu, osobnímu úspěchu, nebo dobrému skutku či dobrému činu, případně i životnímu jubileu, napište nám na: pecoufal@seznam.cz nebo na WhatsApp 725 716 576, případně písemně dodejte na OÚ, nejlépe i s nějakou fotkou. Nemusí to být ani místní rodák, stačí i když u nás žije již několik let.

Pan **Jan Coufal** je naším místním rodákem. Ačkoliv ho jeho studijní a profesní cesty zavedly dál do kraje, na svou domovskou obec rozhodně nezapomíná a aktivně se podílí na jejím chodu. Svůj profesní i osobní život se rozhodl zasvětit práci s lidmi a pomoci těm, kteří to potřebují. Má za sebou bohatou studijní dráhu – po absolutoriu na Vyšší odborné škole právní v Liberci v oboru sociální práce pokračoval ve studiu na Technické univerzitě v Liberci, kde získal bakalářský titul z filozofie humanitních věd a magisterský titul v oboru historie. Své vzdělání si následně prohluboval i v rámci doktorského studia historické sociologie na Univerzitě Karlově v Praze.
V sociální oblasti nasbíral za roky praxe obrovské množství zkušeností. Svoji kariéru zahájil jako sociální pracovník na Městském úřadu ve Frýdlantě a následně na Úřadu práce ČR. Později několik let úspěšně působil na Krajském úřadu Libereckého kraje, nejprve jako registrátor sociálních služeb a metodik, poté jako kontrolor financování sociálních služeb. Jeho pracovitost, odbornost a zkušenosti ho v roce 2022 dovedly až na pozici ředitele a statutárního zástupce organizace FOKUS Semily, z. s. Zde se věnuje komplexnímu vedení organizace a zajišťuje chod sociálně terapeutických dílen a sociální rehabilitace pro lidi, kteří potřebují podporu.
O tom, že je hrdým patriotem a záleží mu na rozvoji místa, odkud pochází, svědčí především fakt, že je již dvě volební období platným zastupitelem naší obce a také předseda finančního výboru.

Honzo, děkujeme Ti za to, jak skvěle reprezentuješ naši obec, za Tvou dlouholetou práci pro občany v zastupitelstvu i za Tvou náročnou, ale nesmírně důležitou práci, kterou v sociální sféře odvádíš. Přejeme Ti do dalších let mnoho úspěchů v profesním i osobním životě, nevyčerpatelnou energii, spoustu radosti a především pevné zdraví.

Obec Černousy

Černouský kvíz

Správná odpověď z minulého kvízu: Švarný voják na fotce z roku 1986 je Roman Zežulka.
(Děkujeme tímto paní Jarmile Žežulkové za zapůjčení fotografie).

Do uzávěrky tohoto vydání nám došlo několik správných odpovědí a z nich byl vylosován výherce, kterým se stal **Petr Velcl. Blahopřejeme!** Poukázku na útratu v hodnotě **200,- Kč v hospodě U Kaštanu v Černousích** si může vyzvednout na obecním úřadu.

Otázka dnešního kvízu: Kdo je ten usměvavý mladík na fotce z roku 1968?
Své odpovědi posílejte na e-mail: pecoufal@seznam.cz nebo SMS zprávou na tel.: 725 716 576 (nezapomeňte uvést i své jméno), **můžete jí sdělit i osobně** Petru Coufalovi. Výherce, který bude vylosován ze správných odpovědí, získá poukázku na útratu v hodnotě **200,- Kč v hospodě U Kaštanu v Černousích.**

Blahopřání

V listopadu oslaví své nádherné životní jubileum 80 let náš bývalý, dlouholetý starosta, pan Josef Konkus. Za dobu působení ve funkci starosty odvedl spoustu skvělé práce pro obec i její občany a zapsal se tak nesmazatelně do dějin této obce.
Pepíku, velice si vážíme toho, co jsi pro nás a pro naši obec udělal, a přejeme ti do dalších let především pevné zdraví, hodně pohody, klidu a radosti.

Ze srdce přeje tvoje obec Černousy

Halloween

Halloween je původně keltský lidový svátek, který se slaví 31. října, tedy den před křesťanským svátkem Všech svatých. Svátek se zachoval především v anglosaských zemích, převážně v USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku...
Halloweenská výzdoba v naší obci je stále populárnější a naši občané se do ní zapojují stále častěji a společně zdobí prostranství před svými domy dýněmi, lucernami, pavučinami a jiným. Bohužel se občas objevují i případy vandalismu, kdy je venkovní výzdoba poškozena.

Obrázky ze starých časů

Neisserovo pekařství 1. polovina 20.století.
Anton Neisser, pekařský mistr a obchodník, zemřel zcela nečekaně 14. října 1934 ve věku 59 let. V neděli večer se mu z ničeho nic udělalo zle a během krátké chvíle mu srdce vypovědělo službu. Anton Neisser byl členem několika profesních spolků a společností, ve Vsi byl mimo jiné členem Kamarádského spolku dříve sloužících vojáků a hasičského sboru, kde vykonával funkci pokladníka. Na svou poslední cestu se vydal ve středu o půl desáté dopoledne, kdy byl pochován na hřbitově ve Vsi. *Autor: Petr Krause.*

Sbor dobrovolných hasičů Ves

Vážení spoluobčané, rádi bychom Vás informovali o dění v našem sboru za uplynulé období.

12. září 2026 okrsková soutěž hasičů

Dne 12. září 2026 se na fotbalovém hřišti ve Vísce uskutečnila okrsková soutěž hasičů okrsku Višňová. Družstvu SDH Ves se na soutěži podařilo dosáhnout vynikajících výsledků.
Disciplína SPORT – 1. místo
Disciplína AGREGÁT – 3. místo
Děkujeme celému našemu týmu za skvělou reprezentaci sboru a velké nasazení, které do soutěže všichni dali.
Velká gratulace patří samozřejmě i ostatním družstvům. Velké díky pořadatelům z SDH Minkovice za povedenou soutěž.

Ondřej Šikola
velitel SDH Ves

Mladí hasiči

O víkendu ve dnech 19. až 20. září 2026 jsme prošli kurzem vedoucích dětí a mládeže v Českém Dubu. Počasí nám vcelku přálo a odnesli jsme si mnoho cenných rad, jak dětem zpestřit kroužek hrou, vyzkoušeli jsme si v praxi první pomoc a dozvěděli se něco z psychologie dětí. Závěrečné testy náš tým vyplnil na výbornou, a tak jsme odjížděli unavení, ale s dobrým pocitem.

Děti se zatím na kroužku pilně učily topografii, uzle, základy zdravovědy, znalosti z přírody, obsah evakuačního zavazadla, záchranářskou uličku a střelbu. Vše pak děti řádně využily na jejich první soutěži v ZHVB ve Višňové.

Také nám byly pořízeny nádherné dresy, nové helmy a krásná vzduchovka s terčem. Za to děkujeme panu starostovi Richterovi, a tedy celé obci.

Nábor dětí stále pokračuje, tak pokud máte zájem, přijďte si to vyzkoušet každý pátek od 17:00 u hasičárny. Kroužek je pro všechny, kteří mají rádi učení formou hry, pohybové aktivity a přátelskou atmosféru. Jako bonus je **kroužek zdarma.**

Těší se na Vás Bára, Lucka a Lukáš

Barbora Rajchlová
vedoucí mladých hasičů

Co připravujeme:

7. listopadu 2026 se od 19:00 hodin na sále „Hospody pod Lípou“ ve Vsi uskuteční II. ročník „Černouské okurkiády“. Srdečně zveme širokou veřejnost.

5. prosince 2026 se děti mohou těšit od 16:00 hodin na *MIKULÁŠSKOU NADÍLKU.* Mikuláš s čerty za nimi dorazí do Vsi na sál „Hospody pod Lípou“. Srdečně zveme děti i dospěláky.

Myslivecký spolek Andělka – Ves

Zpráva o činnosti našeho mysliveckého spolku za září a říjen.
Pokračujeme v tlumení černé zvěře, do dnešního dne máme sloveno 35 ks. a máme také splněný odstřel srnčí zvěře. Zaměřili jsme se na tlumení největšího predátora mývala severního, sloveno máme 30 ks.
Začali jsme budovat novou kazatelnu, kterou vyměníme v třešňové aleji za starou, co sloužila už 50 let.
Náš hospodář slovil kňoura, který měl 120 kg, přejeme „lovu zdar".
Na zimu jsme dobře připraveni, máme 150 kg soli, 1,5 t. ovsa, kukuřice a pšenice.
Všem, kteří se podíleli na chodu spolku a brigádách velice děkujeme.

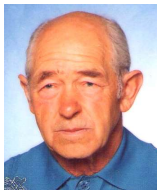
Za MS Rudolf Štrbák st.

Něco z historie

V sekci historie Vám přinášíme vyprávění pana Františka Pulce, ve kterém popisuje své nasazení do říšské pracovní služby v Německu za druhé světové války a následné putování domů po ukončení války.

František Pulec, Ves 5, ✶ 1.4.1927, † 3.2.2009

Pokračování minulého vydání…….

Někteří pracovali v dílnách jako údržbáři a mechanici. Pracovní tempo tam bylo pomalé.
Před domkem na zahradě byla zřízena provizorní kuchyně. Byl to obezděný kotel, pod kterým se topilo odpadovým olejem. Třikrát denně se vařila polévka (rusky supa). Navíc jsme dostávali jednou denně 600 gramů ruského chleba, který byl strašně těžký na žaludek a vlhký, neboť byl vyroben jako onen chleba ve vojenské pekárně u Vídně. Chleba byl asi proto tak vlhký, aby se dal lépe polykat bez másla a marmelády, protože ani jedno ani druhé vůbec nebylo. Barva chleba nebyla vždy stejná, ale měnila se podle použité mouky. Bílý chléb byl z pšenice, žlutý z kukuřice, tmavý ze žita a ječmene. Ječmenový měl ještě spoustu plev.
Jednoho dne přišlo hlášení, že všichni ti, kteří nejsou německé státní příslušnosti, to znamená, kteří mají domov mimo německé státní hranice z roku 1937 nebo nejsou německé národnosti, budou propuštěni domů. Seznam těchto lidí byl sestaven a poslán do centrálního tábora. Odtud přišla brzo odpověď, že seznam byl odevzdán pozdě a transport už je pryč. Tím mi unikla jedinečná možnost dostat se domů. Rusové si s takovými věcmi vůbec nelámali hlavu a bylo jim úplně jedno jestli se někdo dostane domů nebo ne. Protestovat nebo ptát se, kdy pojede další transport bylo zbytečné. V táboře na letišti jsme se pohybovali asi měsíc. Část skupiny byla stažena do centrálního tábora č.4, který se nacházel rouněž na okraji Oděsy v ulici Traspolskaja. Byl umístěn v bývalém skladišti továrny juty. Bylo to kůlna asi sto metrů dlouhá a deset metrů široká, postavená nedaleko železnice. K samotné továrně na zpracování juty vedla vlečka. V táboře byl silný strážný oddíl a navíc byl tábor obehnán dvojitým drátem a v rozích stály kulometné věže. Příchod byl obvyklý jako v táborech předešlých – sčítání a šacování.Blízko vchodu byla zřízena provizorní koupelna a odvšivárna. Každý nově příchozí musel projít následující procedůrou. Nejdříve jsme přišli ve skupině po patnácti lidech do předsíně. Tam jsme se museli svléknout do naha a veškeré šatstvo svázat do uzlíku. Uzlíky se zavěsily do rozpálené pece na desinfekci a odvšivení horkou párou. V další místnosti bylo několik holičů, kteří nám ostříhali a oholili všude všechno. Pak jsme šli do koupelny, kde byl sud s vodou a menší mísa, do které jeden zajatec naléval vodu ze sudu. V míse jsme se jeden po druhém umyli. Po této očistě jsme dostali z druhé strany desinfikované šatstvo. Pak nás rozdělili do pracovních čet a ubytovali.
Naše ubykace byla dlouhá místnost, kde byly po obou stranách dřevěné jednopatrové pryčny bez slamníků a bez přikrývek, tak jako v táboře č. 15. Uprostřed místnosti byla třímetrová ulička, kde stála jedna starodávná kamna, ve kterých se málokdy topilo, protože nebylo čím. Pryčny byly vlastně dva dlouhé regály a po obou stranách zdi. Sloupy,

které držely druhé patro, byly od sebe dva metry. Takto vyniklý dílec tvořil jakousi jednotku pro pět nocležníků. Namačkaní na sebe jsme se zahřívali jeden o druhého. Byla nám stále zima, protože místnost nebyla ani minimálně vytopená. To způsobilo, že jsme byli všichni silně nachlazení a každý z nás musel v noci pětkrát, šeskrát utíkat na záchod. V mísnosti, kde bylo asi 300 lidí to způsobovalo neustálý ruch, protože byl pořád někdo vzhůru a vůbec nebyl klid. Z toho důvodu se muselo celou nos svítit naftovým svítidlem, poněvadž elektrika tam nebyla zavedena. Toto svítidlo vytvářelo velké množství dýmu, takže ráno při vstávání jsme byli celí černí. Tyto poměry trvaly celou zimu 1945 – 1946. Koupání, holení a odvšivování bylo vždy jednou za čtrnáct dní. Probíhalo stejně, jak už bylo předem uvedeno. Jednou v zimě se také stalo, že pec byla moc rozpálená a jedné skupině shořelo veškeré oblečení svázané do uzlíku v peci. Někdy to bylo zase naopak, pec byla málo vytopená a místo aby desinfikovala šatstvo, navíc podpořila další líheň vší. V táboře bylo mimo jiné i mnoho štěnic.
Z tábora jsme chodili na tato pracoviště: výrobna juty, koželužna, slévarna, továrna na kino aparáty (KINAP), nádraží. Všechny pracovní čety byly vždy doprovázeny ozbrojenými strážemi. Byl jsem zařazen do výrobny juty, kde pracovaly převážně ženy a 12 – 13 – ti letá děvčata z blízkého internátu. Byly ještě tak malé, že si k obsluze strojů musely vzít pod nohy badýnky, aby vůbec mohly pracovat. Měly jen tu výhodu, že mohly pracovat na strojích s užším pruhem juty, ale na chleba si stejně musely vydělat. V továrně na jutu jsem pracoval jako závozník. Většinou jsem vozil písek na obnovu továrny, která byla válkou poškozena. Písek jsme vozili asi 12 km přímo od moře. Cesta vedla napříč celou Oděsou až ke břehu. Jeli jsme vždy jednou dopoledne a jednou odpoledne nákladním vozem ZIS. Práce to nebylo nijak moc, zato jízda autem po hrbolaté dlažbě byla velmi nepříjemná. Kousek za městem se nacházel ohromný park ojetých amerických vozidel. Práci jsme neměli stálou, ale posílali nás tam, kde nás právě potřebovali. Hlavně v neděli se to hodně střídalo. Pracovali jsme deset i více hodin denně a po návratu do tábora jsme museli vykonávat ještě další práce, buď přímo v táboře nebo mimo něj.
Téměř každou neděli jsme museli na brigádu do různých továren, podle toho kolik kdo potřeboval lidí. Nejvíce nás posílali na již dříve uvedenou vlečku, kde jsme vykládali palivové dříví, většinou bukové, které bylo určeno pro město a závody. Později jsme zjistili, že tuto naši práci na vlečce si velitelé tábora psali na sebe a taky za ní shrábli peníze. Mimo jiné bylo také naším úkolem vozit vodu a topení do kuchyně. Tak jsme neměli nikdy ani chvíli odpočinku. Pracovali jsme od rána do večera a kdykoliv nám to nařídili. Za nějakou dobu jsem byl převeden do pracovní skupiny KINAP. Vykonával jsem tam stavební práce u firmy OKS. Někteří pracovali přímo ve výrobě, část ve slévárně a několik dalších na soustruzích. Továrna byla poznamenaná válkou a podle našeho úsudku musela vyhořet, protože se tam musel obnovit strop a střecha. Přesto všechno výroba v továrně KINAP pokračovala dál s provizorní střechou, i když provozovna nebyla ani v zimě při mrazu vytápěna. Práce se při takových poměrech dělalo jen málo, protože ruští dělníci se navzájem honili kolem strojů, aby se zahřáli. V některých částech továrnyjsme rovněž zazdívali nová okna a dveře. Když při polední přestávce tyto okna a dveře nebyly ještě zazděny, musely se zvláště hlídat, jinak by se určitě ztratily.
Jednoho dne jsme museli jít na nákladní nádraží, kam právě dorazil dlouhý vlak s různě velkými bednami válečné kořisti z Německa. Byly v nich stroje firmy Tobiswerke na výrobu kinoaparatur, stroje jemné mechaniky a optiky. Ovšem to jsme nevěděli ani my ani naši hlídači. Ruští strážní na nás spěchali „davaj, davaj“, aby nepřišli o osobní volno, a tak jsme museli ve spěchu ony bedny zpřevracet z vagonů dolů na zem. Při takovém zacházení se mnoho strojů poškodilo a zničilo, což se zjistilo až později při rozbalení v továrně KINAP. Tyto stroje se v továrně instalovaly na určitá místa a postupně dávaly do provozu. Jenže celá věc měla jeden háček: dokud na stroji pracoval zajatec, stroj běžel, ale pak přišla ruská dívka, stroj nechtěl jít, protože byl složitý a vyžadoval jemnou obsluhu.
Pracovní den v zajateckém táboře probíhal takto: Ráno v 5 hodin nás vzbudili pomocní konvojenti VR.
Pokračování příště ……..

